

END OF SEASON EDITION

OKTOBER 2012

NR. 994

DE KORTE STOP

HONKBAL & SOFTBAL SINDS 1913

The logo for 'Quick 1913' is located in the bottom right corner. It features the word 'Quick' in a white, cursive script font, with the year '1913' written in a smaller, white, sans-serif font below it, all enclosed within a white, curved banner-like shape.

Officieel orgaan van de
Amsterdamsche Honkbal Club Quick
opgericht 1 maart 1913.

Zevenenzestigste jaargang, nr. 994, oktober 2012

I N H O U D S O P G A V E

We did it!

Herensoftbalteam 2012 kampioen 3e klasse D P. 5

Waarlchtig

End of Season toernooi (volgens het oog) P. 10

Mijn eerste jaar als Quickie (Jolanda) P. 13

Wist-je-datjes P. 14

Zaaltraining voor Softballers P. 15

Quickstars

Het overzeese blad vanaf Curacao P. 16

End of Season toernooi

(volgens Maud) P. 18

Ondertussen op het veld ... P. 22

Rondje van 10

Jeanne Menning P. 24

Contactinformatie P. 26

WE DID IT!

HERENSOFTBALTEAM 2012 KAMPIOEN 3E KLASSE D

**DE
KORTE
STOP**
END OF SEASON
EDITION

Ongelooflijk maar waar...In pas het derde jaar van ons bestaan hebben we de top van de Olympus bereikt. Wat drie seizoenen geleden in alle bescheidenheid begon met een klein – om precies te zijn: precies 9 - maar enthousiast clubje avonturiers uit Nederland, de Antillen, Venezuela en de Verenigde Staten, is in amper drie jaar tijd uitgegroeid tot een succesvol, internationaal getint gezelschap van 17 klasbakken dat het zowel op als buiten het veld héél goed met elkaar heeft.

Dat we met nieuwe sterspelers en gangmakers als Kasper Kern, Pierre Vrind en Nico 'opa' Kors dit seizoen competitiever zouden zijn dan in de voorgaande edities - waarin we steeds zo rond de 6e plaats eindigden - lag in de lijn der verwachtingen. Maar dat we de titel zouden binnenhalen...wow..wie had dat verwacht. Ik niet in ieder geval.

We begonnen zeer voortvarend aan de competitie. Aan het begin van de zomerstop stonden we fier aan kop met slechts twee verloren wedstrijden en vier punten voorsprong op naaste concurrent AMVJ/US 2. Daarna brak een hele moeilijke eerste helft van september aan, waarin we drie van de vier wedstrijden verloren. Weg was de voorsprong. En met nog slechts twee wedstrijden te spelen, tegen koploper AMVJ/US en het altijd moeilijke Meteor-uit, leek het kampioenschap in ene uit beeld.

De wedstrijd tegen AMVJ/US werd een thriller van de eerste orde. Al vroeg in de wedstrijd keken we tegen een 7-2 achterstand aan en leek het over en uit met onze titelaspiraties. Ricky begon voor ons op de heuvel en zat niet lekker in de wedstrijd. Nico moest het al snel van hem overnemen. Dat pakte echter heel goed uit. De achterstand werd snel ingelopen en Nico, met zijn moeilijk te bespelen soft pitches en achter hem een fantastisch spelende defensie, hield de schade in het verdere verloop van de wedstrijd beperkt. Eindstand na een heel spannend potje: 15-12 voor ons. Die zat in de knip!

Maar nog was het niet gedaan. We stonden nu weer samen bovenaan de ranglijst, maar AMVJ/US had met nog één potje te spelen het gemakkelijkste programma. Zij moesten nog een keer uit tegen laagvlieger Volewijckers, en wij tegen het altijd zeer moeilijk te bespelen Meteor, dat 3e of 4e stond op de ranglijst. Verschillende scenario's waren mogelijk. Als we beide ons laatste potje zouden winnen, zou een beslissingswedstrijd tussen ons uiteindelijk bepalen wie zich kampioen mocht noemen. Als zij zouden winnen – dat leek me sowieso erg waarschijnlijk - en wij verliezen, was het voor ons gedaan. Met het meest gunstige scenario, waarin wij van Meteor uit zouden winnen en zij van Volewijckers zouden verliezen, durfde ik nog even geen rekening te houden. Maar zie, het pakte allemaal heel anders uit!

Tegen alle verwachtingen in verloor AMVJ/US tijdens de laatste competitieavond - waarop onze pot tegen Meteor vanwege de regen niet doorging - bij en tegen Volewijckers verrassend met 10-4. De inhaalwedstrijd tegen Meteor, zondag 7 oktober,

kon daardoor in ene zomaar een kampioenswedstrijd worden. En zelfs als we zouden verliezen, waren we niet direct uitgeschakeld. Dan waren we immers gelijk geëindigd met AMVJ/US en wachtte ons altijd nog een beslissingswedstrijd waarin we alsnog kampioen konden worden.

Die mooie, zonnige eerste zondag in oktober bracht ons het gedroomde succes: in een strakke, vooral in het begin bijzonder spannende, gelijk opgaande wedstrijd, trokken wij uiteindelijk door (opnieuw) degelijk heuvelwerk van Nico en een wederom fantastische defensie aan het langste eind: 7-12 (Meteoor had 5-9 'geturfd') voor ons! We zijn kampioen! Toen die laatste bal van de wedstrijd, een aangooi van derde honkman Ramses, in mijn handschoen verdween, gingen mijn gedachten direct terug naar een ándere gedenkwaardige nazomerdag, lang geleden, in 1991. In dat jaar werd het eerste honkbalteam van Quick kampioen door uit tegen naaste concurrent AMVJ/US – mét Ramses in de gelederen - de winst te pakken. Ook toen had ik als eerste honkman de eer de laatste nul van de kampioenswedstrijd te mogen maken. Ook toen eindigde de wedstrijd door een strakke aangooi van de derde honkman (Marco Blom...wie kent hem nog) naar één.

Zo mocht ik deze mooie zonnige zondag in oktober voor de tweede keer in mijn lange Quick-carrière de zoete smaak van een kampioenschap proeven. Geweldig! Wat het extra bijzonder voor mij maakte, was dat ik het dit keer naast speler ook als coach mocht beleven. Scheidend coach wel te verstaan, want volgend jaar wil ik alleen maar spelen. Als coach met een kampioenschap afscheid te mogen nemen, na drie jaar geleden aan de wieg te hebben gestaan van deze fantastische groep, daar kun je alleen maar van dromen.

Het was nooit en te nimmer gelukt zonder die onvergetelijke groep gladiatoren, waarvan ik hieronder graag en met trots de namen noem. Zodat ze voor altijd verbonden zijn aan dit geweldige succes in de Quick historie. Nooit eerder immers bracht onze bijna honderdjarige vereniging een herensoftbalkampioen voort!

- **Leonardo Tolosa Rodriguez** uit Venezuela, al drie jaar onze flitsende, supersnelle korte stop en onbetwiste, sympathieke leider van het binnenveld. Leo was ook vaak mijn 'secondant', met wie ik graag mocht overleggen over strategie en opstelling.

- **Ricky Fingal**. De onverzettelijke. Ook al drie jaar in ons midden. Pitcher, catcher, derde honkman. Niet de snelste van het stel, maar wat een dijk van een arm. Op Ricky kun je altijd rekenen.

- **Randy Axwijk**, onze buitengewoon aimabele, altijd goed gemutste en gedreven outfielder. Ook niet te beroerd om te catchen. Rustige, toffe vent en stille kracht.

- **Bart Gelaudie**. Ja, inderdaad, oudere broer van... en al drie jaar – als hij niet in India verblijft voor zijn werk – onze onbetwiste starting pitcher. Helaas is hij er door zijn werk niet zo vaak, maar áls hij er is, stapt hij vrijwel altijd als winnende werper van de heuvel.

- **Bas Schweitzer**. Ook Bas is al drie jaar in ons midden. Als Bas er is, is er áltijd plezier. Zowel binnen de lijnen als in de dug out. Met zoveel talent om hem heen, is Bas op het veld langzaam van zijn plekkie op het 2e honk naar het rechtsveld geschoven. Het maakt hem allemaal niet uit. Bas vindt alles prima!

- **Barry Stoffers**. Ooit aan komen waaien, een kleine drie jaar geleden, zonder enige honk- of softbalervaring. Ja, zijn pa, die honkbalde in een ver verleden ooit samen met mijn broers Co en Bart bij De Geuzen en later, bij OVVO en Amstel Tijgers, zelfs in de landelijke hoofdklasse. Barry heeft zich in no time ontwikkeld tot rots in de branding achter de plaat. Tevens pitcher en derde honkman. Great guy!

- **Marten ter Borgh**. Wie kent Marten niet bij Quick? Marten is er ook al bij vanaf het prille begin. Bespeelt zowel het tweede honk als het outfield. Is bloedfanatiek en verzaakt nooit. Marten is onmisbaar voor het team, waarvoor hij ook buiten het veld, in alle stilte en weg van de schijnwerpers héél veel regelt en organiseert.

- **Gedeon Suarez**. Jonge, buitengewoon getalenteerde speler die twee seizoenen geleden via Randy bij Quick terecht is

gekomen. Gedeon...hoe beschrijf je dit fenomeen in het linksveld? Gedeon is onvoorstelbaar snel, maakt mayor league catches, slaat als een beest en heeft altijd een glimlach om zijn mond. ON-MIS-BAAR!

- **Michael McAssey.** Michael, uit de States, speelt sinds twee jaar bij ons. Mike is een rustige, bedachtzame en buitengewoon sympathieke vent, een beest van een slagman en een supersnelle honkloper bovendien. Mike is het noodzakelijke rustpunt in onze bij tijd en wijle luidruchtige ploeg. Mike speelt meestal tweede honk en neemt altijd een gezonde maaltijd mee naar de wedstrijden.
- **Ramses Serno.** Coach van het eerste damessoftbalteam, sinds vorig seizoen zowel derde als eerste honkman bij ons herensoftbalteam. Ooit, in een ver verleden, bestreden we elkaar op het honkbalveld. Nu is de strijdbijl begraven en genieten we samen van het gezamenlijk behaalde kampioenschap. Met al zijn ervaring én zijn humor is Ramses voor ons van onschatbare waarde.
- **Kasper Kern.** Kasper heeft zich dit seizoen bij ons aangesloten en is voor een groot deel verantwoordelijk voor het succes. Samen met Gedeon is hij de heart and soul van ons droom-outfield dat zelfs in de landelijke honkbalhoofdklasse niet zou misstaan. Heeft de meest onwaarschijnlijke vangballen gemaakt, mensen vanuit het outfield uit gestreept op thuis en zelfs eens vanaf zijn knieën, na alweer een onwaarschijnlijke vangbal, vanuit het midveld met een aangooi op één een dubbelspel gemaakt. Beste slagman, steunpilaar in alle opzichten, gangmaker in de groep. Van zijn ingefluisterde adviezen maak ik graag gebruik. A true leader.
- **Pierre Vrind.** Ja, wat moet je van Pierre zeggen! Ook Pierre kwam ons dit seizoen versterken en ook hij heeft ongelooflijk veel toegevoegd. Sfeermaker bij uitstek, teamplayer, de man die er eigenhandig voor zorgt dat we na de wedstrijden tegenwoordig zo goed als allemaal blijven borrelen. De man ook, die geld inzamelde voor een frituurpan waarmee na de thuiswedstrijden de lekkerste borrelhapjes worden klaargemaakt. Altijd vrolijk, altijd gevat. Topgozer!
- **Nico Kors.** Speelde eerder bij Zuidvogels en HCAW. Ook Nico maakte dit seizoen zijn debuut. Ervaren rot die vanaf het begin stevast 'opa' wordt genoemd en die bijnaam inmiddels zelf ook als eretitel omarmd heeft. (bij deze dan ook de rectificatie over het wistjedatje over Pierre zijn bijnamen, opa was dus niet Bou). Nico brengt een schat aan ervaring in. Speelt eerste honk en is een van onze vaste pitchers. Nico, toffe vent, slaat als een beest (met de knuppel wel te verstaan, en alleen tijdens de wedstrijden) en is met al zijn ervaring voor ons héél belangrijk.
- **Donny van Leeuwen.** 'Don' Donny kwam er halverwege het seizoen bij, nadat hij besloten had niet alleen het honkbal, maar ook het softbalspelletje te omarmen. Donny is

onze super gedreven en bloedfanatieke benjamin die er álles voor overheeft om te winnen.

- **Marco Pellegrini.** Onze Italiaanse bloedbroeder die ons aan het begin van het seizoen bijna had verruild voor Pirates, omdat hij vond dat zij veel beter waren dan wij ;). En zie... Quick werd kampioen en Pirates voorlaatste. Hij bleef ons trouw, speelde door zijn buitenlandse omzwervingen dit seizoen slechts één wedstrijd en offerde zich de tweede keer dat hij er was op om te scheidsen. We wonnen die pot en daarom willen we dit kampioenschap óók graag opdragen aan onze Marco.

Tenslotte wil ik nog twee mensen noemen: **Ezra Xenos** en mijn eigen zoon, **Max Gelaudie**. Ezra, uit de States, heeft dit seizoen door zijn drukke werkzaamheden bij Nike, dat hem de hele wereld over stuurt, niet één wedstrijd kunnen spelen. Wel heeft hij trouw zijn contributie betaald en is in die zin nog steeds volwaardig lid van ons team. Ezra, we hebben je superfijne aanwezigheid en je skills gemist!

Max, zelf een talentvol aspirant bij Pirates – daar ben ik uiteraard reuze trots op – was er altijd als we een mannetje tekort kwamen of een extra mannetje achter de hand nodig hadden. En dan stond ie er. Hij deed aan slag en in het veld voor niemand van ons onder. Het was speciaal om met mijn eigen zoon zij aan zij in het veld te staan. Max, dit kampioenschap is daarom óók een beetje van jou!

BOUDEWIJN GELAUDIE – playing coach *and proud*

WAARLACHTIG

END OF SEASON TOERNOOI (VOLGENS HET OOG)

**DE
KORTE
STOP**
END OF SEASON
EDITION

Vrijdagavond, samen met jongedame Ariel ben ik op weg naar de ‘doorwaadbare plaats bij een bosje’. De reis duurt nog wel even en met 4 bijna lege rijbanen links van me is het bijna een verademing als er opeens een busje naast me komt rijden. De robuuste werklui in het voertuig schijnen er een sport van te maken om naast me te blijven rijden. Terwijl ik mijn ogen op de weg gericht houd, begint mij iets te dagen. Als Ariel plots uitbundig begint te zwaaien en ik mijn lachen ook niet meer in kan houden, begrijp ik dat dit dus het wonderlijke verschijnsel ‘autoflirten’ is. Even later ben ik het zat en trap ik het rode duiveltje op z’n staart. De TomTom geeft aan dat we er bijna zijn, maar neemt de plaatsnaam wellicht iets te letterlijk en laat me bijna een akker in rijden. De honk- en softbalweide was echter dichtbij en sneller dan anders hadden ook wij ons kampement opgeslagen. De tropische oktobertemperaturen deed ons snakken naar een Ma(libu)Co(la). Waarmee het begin van dit toernooi werd beklonken.

Cultuursnuiven

Meneer Pamir en zijn knecht bedienden net de, zo zij dachten, laatste klanten van de toch al rustige avond, toen de New Quickchicks binnen

kwamen denderen. De lokale clientèle stooft het etablissement uit toen de ‘dames’ om pizza begonnen te brullen, de afstandsbediening in bezit namen en ongegeneerd filmpjes begonnen te kijken. “Geen knoflook erop doen, hè!, meneertje Pamir! We moeten nog naar De Wolderse Wever!”

Rangers en Buffnuggles blokkeren de weg naar de afgevaardigden van Quick. Een met zorg uitgekozen groep mensen die de clubbeer hoog in ere zou houden dit weekeinde. Dat was dan ook de reden dat de brave gebroeders Bever en de broer van ‘Onze Grote Leider’ al vroeg ingeschakeld waren om mee te komen strijden. Als ik bijna de bh van Come-on! in m’n gezicht krijg en een flugelsticker opgeplakt krijg, zie ik dat Sjeik Leeuwenhart de drank gebruikt om zich lekkerder in z’n shirt te voelen, 11 Amps! achter de bar kruipt om de uitbater een handje te helpen, de vloer lichtjes deint door de hossende meute en dat de banden tussen de stedendriehoek Amsterdam, Den Haag en Nijmegen nog eens innig worden aangehaald.

Onder de heldere sterrenhemel keren wij te voet terug naar onze bivak. Onderweg lijkt het participierend observerend onderzoek een echte doorbraak door te maken als ons oog valt op de lokale gewoonte om des nachts wasmanden gevuld met papier aan de weg te zetten. Als 11 Amps! de mensen in al zijn enthousiasme (“let op! dit wordt leuk!”) om opheldering wil vragen, struikelt hij ietwat onhandig over een gemeen laaghangende ketting. De lokale nachtkijker werd later nog gevraagd hoe het nou zat en de wasmanden bleken een Wolders gebruik dat stamt uit de Middeleeuwen, toen de mensen hun vodden op vrijdagavond in rieten manden aan de weg zetten om de afzichtelijke laven weg te jagen. De rieten manden zijn inmiddels vervangen door plasticen.

Ontdek-je-tentje

Als amateur-antropoloog haal ik altijd veel bevrediging uit het wonderlijke schouwspel genaamd ‘ontdek-je-tentje’ of ‘welk-ventje-ligt-er-in-mijn-tentje?’, dat zich ieder toernooi-weekeinde herhaalt bij de verschillende honk- en softbalstammen en wat ook hetgeen is dat deze stammen verbindt. Eerlijk gezegd gaat de grote tentencarrousel met zo’n snelheid, dat het bijna niet bij te houden is, maar als mijn geheugen me niet in de steek laat, hadden PimpYourRide en Maria Magdalena elkaar spoedig opgezocht, lag de Moppentrommel bij een van de Bevers, lag Sjeik Leeuwenhart halfnaakt (vanwege zijn natte kleren natuurlijk) bij zijn harem, alhoewel sommige concubines meer oog hadden voor elkaar, had Limbo-koningin haar heil gezocht bij een der Buffnuggles en was Ariel bij Lord of the Dance

ondergedoken. Het wekte dan ook geen verbazing dat, met de komst van nieuwe spelers, de tentenruil de volgende nacht gewoon weer van voren af aan begon. Het was dan ook erg koud.

Gameday

Als de dauw langzaam optrekt, maakt de zoetgevooisde stem van Ginger ons wakker en worden de softbalteams Quickfit en Quickbrak ingedeeld volgens de aloude 'lootjes-methode'. De eerste wedstrijd zouden ze tegen elkaar moeten spelen, en alras werd opgemerkt dat de First Lady ontbrak. Gelukkig kwam er versterking in de vorm van een Wolderse veterane en Rubberboots Rookie. Quickfit deed haar naam eer aan en kon daarna even uitbrakken bij de wedstrijd van de mannen. Zoals altijd waren de mannen stuurloos en deze keer kon de Meesteres het niet meer aanzien. Kordaat vroeg ze een time-out en maakte ze de gang naar de heuvel om de mannen, die stomverbaasd toekeken, streng toe te spreken. De nul viel, de wedstrijd was gedaan en de Meesteres was vanaf nu de coach. Met de Moppentrommel als assistent en ingewikkelde, doch onvergetelijke tekens, leidde zij de mannen naar een overwinning.

Alle overwinningen van die dag werden 's avonds uitbundig gevierd, heel uitbundig. Wat ik heb gezien, durf ik niet eens meer op te schrijven.

Prijs

Zondagochtend, de hanen kraaien, de kerkklokken luiden (hostietosti!) en de iets minder zoetgevooisde stem van Ginger maakt ons weer wakker, maar niet voor de tentinspectie van 11 Amps! en PimpYourRide. Bountyhunter, die ons een dag eerder was komen versterken, vetrok in alle vroegte en nam in zijn plundertocht meteen een aantal Quickvrouwen mee. Gelukkig waren er genoeg speelsters en kon Quickbrak nog genoeg overwinningen binnenslepen, er uiteraard rekening mee houdend dat Quickfit boven hen zou moeten eindigen. De vervanger van Bountyhunter, Brabbelboy, was het niet direct eens met de coachkeuze van zijn teamgenoten, maar net als zij had ook hij geen keus. De Moppentrommel en de Meesteres dulden geen tegenspraak, dat had een van de gebroeders Bever ook gemerkt en hij verschool zich de rest van de dag in zijn tent.

Met een beker voor de derde plaats (de mannen van Quick'm aan, ouwe), een beker voor de tweede plaats (Quickbrak), een beker voor de eerste plaats (Quickfit) en een prijs voor de taart van de First Lady, keerden wij weer terug naar de hoofdstad.

Nimmer heb ik zo'n koud, maar heet toernooi meegemaakt.

HET OOG.

MIJN EERSTE JAAR ALS QUICKIE

DE
KORTE
STOP
END OF SEASON
EDITION

Het seizoen is afgesloten, en wanneer jullie dit lezen, weten we ook wie de helden en heldinnen waren van het afgelopen jaar. Een mooi moment voor mij om terug te blikken op mijn eerste jaar bij Quick, ik vond dat toch de moeite waard om met jullie te delen.

Het zal voor de meeste van jullie alweer even geleden zijn, maar ik weet nog goed hoe ik, bepakt met sportspullen en een flinke dosis zenuwen, mij in januari naar de sporthallen zuid begaf om te kijken hoe dat softbal werkt als je het niet op de middelbare school speelt. Want ik beken, ik ben naar Quick gekomen omdat ik een teamsport wilde doen, en soft/honk/slagbal op de middelbare school was toch voor mij altijd het hoogtepunt van de gymlessen. En Quick heeft studentenkorting, ook niet onbelangrijk.

Gelukkig viel de eerste training mij meer dan mee. Het viel mij op hoe gastvrij en open iedereen was, ik als newbie werd gelijk bij de gesprekken betrokken. Na de training, toen ik zelfs een complimentje kreeg over mijn 'hopje' om van het fielden naar gooien te komen, was ik helemaal om en wist ik niet hoe snel ik dat formulier moest invullen, om mijzelf officieel een Quickie te noemen.

De zaaltrainingen kwamen en gingen weer, ik sloot vriendschappen, en ik was 'zo goed' dat ik niet in Dames 4, maar Dames 3 terecht kwam (we vergeten hier maar even het feit dat ik op vrijdag kon, en daarom naar Dames 3 ging, mijn versie is veel leuker om te onthouden). De buitentrainingen begonnen, en de eerste wedstrijden werden gespeeld. Naarmate het jaar vorderde vond ik steeds meer mijn plek in het team, op het veld, raakte en ving ik ballen tijdens wedstrijden, en liep ik zelfs punten binnen. De zenuwen die er waren bij de wedstrijden in Almere

en Spaarndam (ja daar hebben ze blijkbaar ook een softbalclub), waren onder de dugout geveegd tegen de tijd dat we de laatste wedstrijden speelden.

In zo'n eerste jaar leer je een hele hoop over softbal (en over bier). Zo weet ik nu dat het niet verstandig is om een honk te stelen als alle honken bezet zijn, en dat sliden op het eerste honk ook een no-go is. Het allerbelangrijkste waar ik dit seizoen achter ben gekomen: er gaat niets boven een biertje drinken met het team!

Het plezier waarmee ik naar de training ga is alleen maar meer geworden, en ik kan met recht zeggen dat ik mij helemaal thuis voel bij Quick, en vooral bij Dames 3. Zonder dit prachtige team, dat volgend jaar veel meer wedstrijden gaat winnen, en de geweldige coach (Ja juffie Marina, dat ben jij) had ik het vast niet zo naar mijn zin gehad. Bij dezen wil ik dan ook alle meiden van Dames 3, Marina en natuurlijk ook de rest van Quick bedanken voor een prachtig seizoen.

Nu is het op naar de wintertrainingen en het volgende seizoen, die weer vol leuke, frustrerende, koude momenten, lachertjes en toernooien zal zitten

JOLANDA

Bedankt lieverd! Heb ook van jou genoten!! Marina

WIST-JE-DATJES:

Wist je dat

DE EERSTE VOLGENDE QUICKBORREL OP ZATERDAG 10 NOVEMBER PLAATS VINDT IN DE WILDEMAN!

Wist je dat

DE UITSPRAAK VAN RICHARD: 'ZELFS DE ZEEMEEUWEN VINDEN HUN WEG NAAR HET VELD' VOLGEND SEIZOEN NIET MEER VAN TOEPASSING ZAL HOEVEN ZIJN! (ZIE VELDRENOVATIE OP PAGINA 22)

ZAALTRAININGEN

BESTE SOFTBALLERS,

DE
KORTE
STOP
END OF SEASON
EDITION

Het off-season programma gaat weer beginnen! Vanaf volgende week trainen we weer in de zaal!

Vanaf 1 november tot en met 14 december zijn er wekelijks drie trainingen in de zaal van de Mijlpaal (Westmallepad 11, A'dam). Er wordt vooral op techniek geoefend:

- D3 en D4 trainen op de donderdagen van 19:00-21:00 uur.
- Een slagtraining voor D1, D2 en herensoftbal, op de vrijdagen van 19:00-20:30 uur.
- Een pitchertraining, op vrijdagen van 18:00-19:00 uur. Voor deze trainingen is een externe pitchertrainer met ruime ervaring geregeld. Er is ruimte voor maximaal 2 pitchers per team. Wie dat worden is aan je coach, in overleg met het team. Na de eerste weken wordt dit waarschijnlijk uitgebreid tot een pitcher& catchertraining.

Vanaf januari gaat de voorbereiding op het nieuwe seizoen van start en trainen we in de grote zaal van Sporthallen Zuid (Burgerweeshuispad 54, A'dam), op zondagen van 21-23 uur. Dat hadden we liever iets vroeger gehad maar de beschikbaarheid van zalen is helaas zeer beperkt. De trainingen vinden plaats op de volgende dagen:

6-jan-13	24-feb-13
20-jan-13	3-mrt-13
27-jan-13	10-mrt-13
10-feb-13	17-mrt-13
17-feb-13	24-mrt-13

Let op: op 13/01 en 03/02 is er dus GEEN training.

Laat alsjeblieft op teamers weten of je erbij bent. Veel plezier!
Groeten,

Marten, STC

QUICKSTARS

HET OVERZEESE BLAD VANAF CURACAO

Beste Quickleden,

Deze keer heeft Quickstars gekozen om deze editie te richten op één van de bekende softbalclubs van Curacao van toen.....en nu!

Het betreft "Sportvereniging Rising Trotters".

De redactie van Quickstars heeft de softbalclub "Rising Trotters" benaderd om even een kijkje te nemen achter hun gordijnen, om zo iets meer te weten te komen over het bestaan en de ontwikkelingen van hun club.

Rising Trotters is opgericht op 27 juli 1957 en bestaat al 55 jaar.

De club is vanwege haar jarenlange traject, altijd blijven streven richting top niveau, en heeft een speciale plaats weten te veroveren op het gebied van softbal in Curacao. Deze club is rijk aan leden; er zijn rond de 60 spelers onderverdeeld in dames 35 plus en heren 40 plus. De club heeft door de jaren heen coaches geproduceerd op nationaal en internationaal softbal niveau, zoals Samuel Hamsen alias Sam Buntin (manager), geplaatst in "Saloon di Fama" en kreeg daarnaast ook nog de speld van "Ridder in de orde van Oranje Nassau".

BEHAALDE TITELS VAN RISING TROTTERS;

- 1968 Winnaar heren eerste plaats van Introduction Cup
- 1968 Winnaar heren eerste competitie
- 1968 Derde plaats dames (nadat de competitie voor langere tijd stil werd gelegd)
- 1969 Tweede plaats dames
- 1970, 1971, 1972 en 1973 Winnaar dames eerste plaats van Curacao als ook de Antillen
- 1974 Winnaar dames eerste plaats
- 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980 en 1983 winnaar van de jeugd afdeling
- 1981 en 1982 Winnaar tweede plaats jeugd afdeling

Al deze behaalde titels spreken voor zich en bewijzen dat Rising Trotters tot de beste softbalclub van Curacao benoemd mag worden. Verder beschikt Rising Trotters over haar eigen softbalveld waar de dames 2x en de heren 1x per week, in de namiddag tot vlak voor zonsondergang, trainen.

Het softbalveld heeft nog geen verlichting, waardoor er momenteel 's avonds geen trainingen en wedstrijden gespeeld kunnen worden. Als je een kijkje neemt bij Rising Trotters, kom je zeker onvergetelijke spelers tegen zoals; Moia Hooi Bazar (dirigent jeugd niveau), Vivian Clara, Xiomara de Lanooi, Silvia Windster, Jeanette Boelijn, Angela Sambo en met hen nog vele anderen. Ter nagedachtenis Swinda Martha (overleden).

Met dank aan de voorzitter van Rising Trotters (Svenka Martiszoon Bazar, nog steeds actief als speler, jeugd dirigent en welke lange tijd speler is geweest voor de Nationale softbal selectie van Curacao), die namens "Rising Trotters" een bijdrage heeft geleverd voor de rubriek "Quickstars" zodat lezers van het clubblad "Korte Stop" van Quick Amsterdam, vanaf overzees..... kennis hebben kunnen maken met deze club.

EITHEL BAROMEIO

END OF SEASON TOERNOOI

(VOLGENS MAUD)

**DE
KORTE
STOP**
END OF SEASON
EDITION

Voor degene die niet bij dit legendarische toernooi waren: De honkbalclub DVS in Waalre organiseert elk jaar het End-of-Season toernooi in het (je raadt het al) eind van het seizoen. Zodoende vertrok de Quick delegatie, bestaande uit de 2 dames teams: Quickfit en Quickbrak en het herenteam: Quick 'm aan ouwe, op 12 oktober richting het zonnige zuiden voor een weekend vol honkbal, softbal, hamburgers, pils

en Brabantse gezelligheid. Als getogen Waalrese kreeg ik een warm gevoel van binnen bij het binnenrijden in 't skonste dorp van Broabant. Dat warme gevoel verdween snel toen mijn bijrijder Steffi en ik de auto uitstapten en de kou tegemoet traden. Met knikkende knieën en ijswoolkjes begroetten we de rest en gingen we onze tent opzetten. Als rasechte kampeers stond de tent in minder dan 20 min, BAM! Brabantse efficiëntie en Duitse arbeidskracht gecombineerd = een gouden duo. Nadat iedereen was gearriveerd en Femke en ik het master luchtbed in een minitent hebben weten te proppen, vertrokken we richting het buurtcafé 'De Wolderse Wever'. Denk bruin café meets dartclub meets sportkantine meets de Bubbles! Vaudter dan vaudt, maar wat een avond! Een avond vol flügel (bedankt Pierre en Guido), nattigheid (vraag het shirt van Richard en Hanneke), snooker (biljart zonder gaten??) en confessions (Femke). De avond waarop Kas zijn favo sport weer kon uitoefenen (andermans scrotum vasthouden), de avond waarin Tom van de Radboud Rangers' werd opgenomen in de Quick commune en de avond van belletje lellen met Loes.

Volgens mij kwam er op een gegeven moment een halfnaakte dude van de Buffnuggets het café uitrennen en is Meike flink begaaid naar huis gestrompeld. Kortom, een doorsnee avond voor de Quickies, maar een avond die menigeen Waalreenaar niet snel zal vergeten (mede mogelijk gemaakt door Sjors a.k.a. George)! Eenmaal aangekomen op het Quick kampeerkamp (inderdaad, want de losers van de andere teams sliepen dan wel in verwarmde sportaccommodatie dan wel in luxe resorts) dook iedereen zijn mandje in om zich op te laden voor de volgende dag. Hetgeen waar we eigenlijk voor gekomen waren: honk- en softbal!

Om klokslag 9:00 + een Brabants kwartier begonnen de eerste teams met spelen, waaronder Quickbrak. Ons team deed zijn naam eer aan, want we stonden als een stel natte kranten op het veld. Ik heb geen idee meer hoe de wedstrijd verliep, of tegen wie we moesten. Wel weet ik nog dat we toen uuuuuren moesten wachten op de volgende wedstrijd, dus vermaakten we de mannen tijdens hun wedstrijden of gebruikten we die uren voor een middagdutje, zoals Meike. Meike hebben we namelijk heel even gezien, maar is toen van ellende haar bed weer ingedoken en er niet meer uitgekomen tot het begin van de avond. En gelijk had ze want het was koud, nat en grijs die dag. Aan het eind van de middag begon het zelfs zo hard te regenen dat de resterende wedstrijden werden afgelast, applaus voor de organisatie. Met zijn allen scholen we in de grote partytent om elkaar warm te houden. Toen kwam Aileen aanzetten met het beste idee voor mixdrank Ooit: Pisang Colada (ik gok een mix van Pisang Ambon met Piña Colada). Ik denk dat degene die wel zo dapper waren om het te drinken, een levertransplantatie hebben moeten ondergaan, want ik heb al heel lang niks meer van ze vernomen. Hoe dit verhaal verder is afgelopen weet ik niet, want ik ging ondertussen ook maar even een tukkie doen. Eenmaal wakker geworden voelde ik mij superberoerd, koud en zielig. Dus ging ik bij de BBQ staan om op te warmen en te schransen. Onder het geouwehoer van Tinus, Felix, Alex en dinges (ik kom zo wel weer op zijn naam) kwam de zachte G weer helemaal terug. Alsof ik nooit was weg geweest, heerlijk! Na het hoogtepunt van mijn weekend (de warme douche) was iedereen opgedoft en klaar om te knallen in de partytent! Het begon zo onschuldig en kalm, maar eindigde in Sodom en Gomorra. De braafste huisvrouwen ontpopte zich tot sensuele seksgodinnen en de getrouwde huisvaders verstopten zelfs hun trouwringen (Ja Peer en Martijn, ik heb het tegen jullie). De huis DJ knalde de gebruikelijke hitjes erdoorheen en het feest was los.

Op een gegeven moment schoof zelfs Josje van K3 nog even aan voor een mini optreden. Ze kreeg het voor elkaar om 100 man te laten dansen op hun grote hit. Uiteraard werd ze ook uitgenodigd voor het wederkerende spektakel van ieder toernooi: het limbo dansen.

En goed dat ze was! Rechts op de foto zie je trouwens Ilona, de liefde van Jos. Die mag ook niet vergeten worden in het verhaal, want ze stond zowel te shinen op het veld, als daarnaast.

Props! Jos had gelukkig ook zijn toernooistem weer terug (Wat zeggie, B100), maar dit ter zijde. Na het limbo dansen werd het tijd voor een weddenschap. Kas en Femke zagen in elkaar waardige tegenstanders en besloten om zoveel mogelijk mensen te zoenen voor het luttele bedrag van €7,50 per persoon. Eerdere zoenpartners (Tom en Maureen) lagen buiten deze weddenschap. Kas begon de aanval op Marina en stond al snel (*tja maar uhm totaal overdunderd hield ik wel stijf mijn lippen op elkaar.*) op 1-0 waardoor Femke in de stress raakte en een counterstrike maakte door met Sjors (ja, de barman van de Wolderse Wever) te staan kopkluiten. Sjors wist niet wat hem overkwam en stond vanaf toen alleen maar verliefd te kijken naar Femke, die strijdlustig verder ging. Na de rust en in de laatste paar minuten wist ze ook

nog een zoen van Paul Nalis (de Eagles man die Quick heeft geadopteerd) te bemachtigen. Einduitslag 1-2, wat een wedstrijd en wat een mooie acties.

Femke had aan het eind van de avond nog een kerel aan de haak geslagen, maar dat was net na het fluitsignaal dus werd deze afgefloten. Met de overwinning op zak, vluchtte ze weg met deze derde en hebben we niks meer van haar vernomen tot de volgende ochtend

(goed gedaan Fem, want jij sliep in een lekker warm bed!). O ja, Dinges = Stanis.

De rest van de avond werd er wild gedanst en geflirt met elkaar. De bitterballen en vlammetjes gingen rond, Peer heeft me wel 500 keer gezegd wat een lekker wijf ik ben, menig man werd gesandwiched en op het nummer 'Ik wil seks met die kale' liet elke vent zijn kalende kruin zien met de hoop op nachtelijk vrouwelijk gezelschap (Pierre was zo hopeloos dat ie zelfs op de schouders van Kas klom om zijn glimmende bol te showen). Maar aan dit alles moest een eind komen. Om 1 uur ging de muziek uit, het licht aan en zag het hele aanschouwen er wel heel treurig uit. Sommigen kropen moe maar voldaan hun nest in, anderen gingen nog even door in onze nieuwe stamkroeg de Wolderse Wever en de rest

bleef op het terrein nabieren. Aangezien de bierblikjes aan onze handen vastvroren (ZO koud was het dus) dook iedereen vlug een tent in, EEN tent inderdaad. Uit de vertrouwensrelatie die ik met mijn cliënten heb, zal ik niet teveel geheim geven, maar er is nogal wat voorgevallen. Guido heeft de uitdrukking 'op een ouwe fiets moet je het leren' opnieuw leven ingeblazen, Loes heeft een bezoek gebracht aan de tropical islands, Meike heeft bij de voorzitter geslapen en Richard lag met 6 (!!!) andere chicks in een tent. Kortom, niemand sliep in z'n eigen tent. En dit is maar een klein deel van de promiscue escapades die zich hebben afgespeeld die nacht.

Gelukkig brak de zondagochtend snel aan, want het beloofde een prachtige dag te worden. De zonnestralen wekten ons en het ontbijt stond al klaar. Aangezien Femke mij alleen had gelaten, zorgde ze voor ontbijt op bed (veel te droge scrambled eggs, maar het gebaar telt). Na een bakkie troost en een sigaretje, stonden we al weer klaar voor de wedstrijden. Dit keer gelukkig in de zon. Quickfit stond ons aan te moedigen vanaf de zijlijn, en af en toe werden we gevoerd met snoep en druiven. Nog bedankt daarvoor meiden! Ons eigeste geheime wapen Mark kwam zondagmiddag ook nog even aanzetten voor een wedstrijd. We konden hem wel gebruiken, want de rest van het herenteam kon je zo opvegen. Als een stel klapharken stonden ze in dat veld de ene fout na de andere te maken. Zelfs de tekens van Wanda (de coach) en mij (assistent coach/styling) werden genegeerd. We hebben ze nog geprobeerd zo interessant mogelijk te maken voor de mannen (borsten aanraken = stelen, billen aanraken = stoten, bodyroll = hit and run), maar het deed niks. Gelukkig zetten ze eindelijk hun ego aan de kant en volgden ze onze bevelen op en vanaf toen ging het ook stukken beter. Moraal van dit verhaal = altijd naar vrouwen luisteren. Zeker als ze je coach zijn en sexy tekens geven. Onze Daan 'the homerun man' Comperen was zo lekker op dreef dat hij een grand slam sloeg over het midfield en daarmee 3 andere poppetjes binnensloeg (Toch? Als het niet zo is, is het mooi voor het verhaal). De held van de dag! Ik ben waarschijnlijk nog duizenden andere mooie verhalen vergeten, maar die zullen we binnenkort snel ophalen.

1 Ding is zeker, ge ken er lang over lullen, ge ken er kort over lullen, twas een verrekes skon weekend!

Houdoe en bedankt, hè!

MAUD

Ps. Hier nog een softbalplaatje voor de volledigheid.

ONDERTUSSEN OP HET VELD...

DE KORTE STOP

END OF SEASON
EDITION

..wordt er door aannemer Heijmans hard gewerkt! Na de plotselinge berichten in januari dat er budget is bij de Stadsdeel Nieuw-West om ons veld te renoveren, zijn er verschillende vergaderingen geweest om het allemaal goed voor te bereiden. Ondanks de radiostilte vanuit het stadsdeel aan het begin van de zomer, was er ineens op 24 september een aannemer ons hele veld aan het omploegen! Al vanaf januari wisten we dit eigenlijk wel, maar toch geloofde ik nog steeds niet helemaal dat het echt zou gebeuren. En wat gaat er gebeuren?

- drainage van het gehele veld wordt opnieuw aangelegd,
- het gravel wordt vernieuwd zodat ook de onderlaag weer goed water doorlatend is,
- er wordt extra gravel aangelegd in het binnenveld van ons softbalveld,
- er worden nieuwe dugouts gemaakt bij het honkbalveld,
- er worden twee nieuwe dugouts geplaatst bij het softbalveld (we hebben er nu maar 1!),
- al het hekwerk wordt vernieuwd,
- er komt een ronde backstop bij het softbalveld,
- er komen bergingen bij de dugouts,
- er komt elektriciteit bij het honkbalveld,
- er komt een looppad langs de backstop van het softbalveld (daar waar nu een jungle groeit),
- en dat was het wel zo'n beetje!

Wat hebben ze al gedaan:

- slopen dugouts en hekwerk (week 1 en 2),
- uitmeten veld (week 1 en 2),
- afvoeren gravel (week 2 en 3),
- afvoeren onderlaag gravel (week 4).

Ondertussen hebben wij nog een deel van de dugout bij de softbal gesloopt zodat we hier nog een bank van kunnen maken. De oude bank van de softballers komt onder het raam bij de kantine, zodat daar meer plek is om te zitten en te genieten van ons mooie veld (en spelers) in 2013!

Waar we zelf nog mee aan de slag moeten is de slagkooi, hiervoor is bij het stadsdeel geen budget meer, helaas.

LIEKE

RONDJE VAN 10

Jeanne Menning

DE
KORTE
STOP
SUMMER
EDITION

TEAM & VELDPOSITIE:

D1, Veldpositie: 3e honk en outfield.

BESCHRIJF JEZELF IN ÉÉN ZIN... ÉÉN WOORD:

Beetje vreemd, maar wel lief.

WAT IS JE BESTE EIGENSCHAP?

Ik ben zorgzaam voor anderen.

WAT IS EEN MINDER GOEDE EIGENSCHAP?

Ik zorg niet altijd even goed voor mezelf.

HOE ZIE JE JEZELF OVER 10 JAAR?

Wijzer, slanker en Franssprekend.

WAT IS JE DROOMVAKANTIE?

Elke vakantie klinkt als een droomvakantie!

WAT IS JE GROOTSTE BLUNDER?

Geen blunders, maar kan wel heel lomp zijn soms.

WAAR ERGER JE JE HET MEEST AAN?

Als een roltrap stuk is.....die treden zijn veels te groot om te lopen.

WIE IS JE GROOTSTE HELD(IN)?

Brigitte Kalkhoven. Klinkt heel overdreven en ze wordt natuurlijk al veels te veel opgemeld. Maar het is wel zo. Zonder haar was ik ook nooit bij Quick gekomen natuurlijk!

WAT ZOU JE ALTIJD NOG EEN KEERTJE WILLEN DOEN?

Een home-run slaan.

NAAR WIE STUUR JE HEM DOOR?

Voor de hand liggend, maar ik geef hem door aan onze coach Ramses.

BESTUUR & COMMISSIES

BESTUUR

bestuur@quickamsterdam.nl

VOORZITTER

Joost Comperen

06 512 167 86

joost.comperen@gmail.com

SECRETARIS

Sylvia Blommestein

Houthalenstraat 77

1066 LS Amsterdam

020 669 21 28

06 449 624 37

s.blommestein@zonnet.nl

PENNINGMEESTER

Hans-Peter Harmsen

Windjammerdijk 14

1086 VC Amsterdam

06 543 372 75

hp@harmen.nl

TECHNISCHE COMMISSIE

tc@quickamsterdam.nl

Richard de Boer (Voorzitter QTC)

Hans-Peter Harmsen (HTC)

Marten ter Brogh (STC)

Leontien Bosch (JTC)

LEDENADMINISTRATIE

Lotte Peters

06-45372132

lb.peters@gmail.com

ACCOMMODATIE & ORGANISATIE

Lieke de Jong

06 487 723 19

dcjonglieke@gmail.com

SPORTTECHNIEK & ORGANISATIE

Richard de Boer

06 209 888 72

redboer@gmail.com

SPORTTECHNIEK & COMPETENTIE

Rutger Selle

06 537 377 93

selle@planet.nl

ALGEMENE ZAKEN

Rob Woudstra

Jupiterstraat 44

1562 WS Krommenie

06 285 929 97

JUBILEUMCOMMISSIE + PR

100jaar@quickamsterdam.nl

Commissieleden:

Joost Comperen

Lotte Peters

Pauliene Kloosterman

Sylvia Blommestein

Jorik Bremer

Rutger Selle

Eelke Kingma

WEDSTRIJDSECRETARIAAT

Honkbal:

Rutger Selle

06 537 377 93

selle@planet.nl

Softbal:

Els Booij

06 487 819 98

elsbooij@gmail.com

Jeugd:

Bart Heuvelmans

06 142 229 10

bartheuvelmans@hotmail.com

MATERIAAL

Rutger Selle

06 537 377 93

selle@planet.nl

REDACTIE DE KORTE STOP

Marina Kouw

marina@live.nl

Redactie adres:

Houthalenstraat 77

1066 LS Amsterdam

kortestop@quickamsterdam.nl

Pers:

pr@quickamsterdam.nl

Vormgeving:

Jos Schoonis

jos@josschoonis.com

FEEST- & ACTIVITEITENCOMMISSIE

fcessie@quickamsterdam.nl

Commissieleden:

Els Booij

Lotte Peters

Wanda van Vechgel

Minke Poppens

Stephanie Hohrath

TOERNOOICOMMISSIE QST

toernooi@quickamsterdam.nl

Commissieleden:

Minke van de Kooi

Wanda van Vechgel

Lotte Peters

Caroline Schermerhorn

Stephanie Hohrath

ACCOMODATIECOMMISSIE

Coördinatie:

Femke Hoekstra

femke.hoekstra@tiscali.nl

Lieke de Jong

dcjonglieke@gmail.com

JEUGDCOMMISSIE

Voorzitter:

Leontien Bosch

06 289 963 77

jeugd@quickamsterdam.nl

A.H.C. QUICK

Postadres:

Houthalenstraat 77

1066 LS Amsterdam

Vestigingsadres:

Sportpark Sloten

Sloterweg 1045 J

1066 CD Amsterdam

Overige

ING: 4920024

www.quickamsterdam.nl